

Tekme v veslanju so se vršile v bližnji okolici Berlina. Jadralne tekme pa so prenesli daleč na sever, na morje.

Mnogo ljudi je gledalo tekme osebno. Največji del pa se je moral zadovoljiti le s poslušanjem od daleč. Za to je skrbela velika berlinska radio postaja. Ta je oddajala in pošiljala po svetu najnovejša poročila olimpijskih iger, za katere je vladalo po širnem svetu veliko zanimanje. Vsak narod je sledil od daleč borbi svojih sinov, želeč jim čim več uspeha in zlatih odlikovanj. (Dalje.)

Slavstvo

Friderik Ozanam. Ustanovitelj Vincencijevih konferenc. Izdala Vincencijeva konferenca Srca Jezusovega v Ljubljani 1936. Pisateljica Peleasa nam v tej knjigi lepo opisuje življenje in delo karitativnega delavca iz Francoske, Frid. Ozanama (1813—1853), moža, ki je v sebi lepo združeval znanost in usmiljenje, učenost in krščansko vero, moža, ki je v velenem mestu Parizu ostal zvest Kristusu kljub zasmehovanju, kljub revolucionarnim prekucijam. Zato jo posebno priporočam čitateljem Vrta in vsej katoliški slovenski mladini, naj jo natančno in vsi preberejo, da bodo videli, kaj se pravi res katoliško živeti, da tudi v družbi z velikimi svetovnimi pisatelji in znanstveniki ostane katoličan vsak, ki živi res iz vere, iz Boga. Prav zato so Frid. Ozanama spoštovali možje, kot so: pisatelj Chateaubriand, Lamartine, slovit matematik Apère, grof Montalembert, poljski pesnik v Parizu Mickiewicz in drugi! To je bil mož, ki je takó globoko živel iz katolicizma, da je »z besedo družil dobra dela in versko resnico potrjeval z dobrimi deli.« To se pravi, čeprav je bil Ozanam doktor prava in filozofije in univerzitetni profesor — torej najvišji znanstvenik! — je bil vendar tudi vsak dan pri sv. maši, je vsak dan pomagal revežem! Čitaj, mladina, to knjižico in posnemaj Ozanama! Knjigo krasi osem krasnih slik. Stane samo 6 dinarjev! — F. J.

Tristopetdesetletnica Trubarjeve smrti. 1586—1936. Letos smo Slovenci z različnimi obletnicami izredno bogati. K številnim jubilejem, ki jih je Vrtec oménil v majski številki lanskega letnika, moramo dodati še enega: 350 let je minilo 29. ju-

nija 1936, ko je umrl Primož Trubar, prvi slovenski pisatelj, ki je od 1531—1582, torej preko 30 let, pisal Slovincem prve knjige. Ker njegovo pisateljsko delo ni bilo namenjeno samo odraslim, ampak tudi slovenskim »hlapčičem in dekelzam«, je prav, da se ga spomni tudi naš mladinski list. Trubar se je namreč že od vsega početka zavzemal za vzgojo in izobrazbo slovenske mladine, saj je na mnogih mestih pisal o potrebi šol in učiteljev, katerih je tedaj še zelo malo manjkalo po Slovenskem. Takole je pisal: »Obena dežela ne mesto ne gmajna (občina) ne mogo prez šul, prez šularjev inu prez vučenih ludi biti...« In dalje: »Raven tuga en vsaki pridigar inu farmošter ima tudi per suji fari eniga šulmojstra oli mežnarja imejti inu držati, de te mlade hlapčiče inu deklice, purgarske (mestne) inu kmetiške otroke, vuči slovenski brati inu pisati...« Taki in podobni klici v mnogih njegovih knjigah res niso ostali brez uspeha. Po farah na deželi so začele nastajati slovenske, po mestih pa latinske in nemške šole, ki so izobraževale našo mladino. Trubar sam je napisal tudi knjige, ki so bile za te nove ali pa za poživljene šole potrebne. Izdal je abecednik 1531 in 1533, katekizem 1531 in 1533, verske knjige, zlagal pesmi in jih prevajal iz nemščine in latinščine. Kar pa je najvažnejše: napisal je prvo slovensko knjigo in izdajal v odlomkih sveto pismo v našem jeziku. Pri delu za mladino sta mu zlasti pomagala tovariša Krelj in Bohorič, ki je 1584 napisal prvo slovensko slovnico. Slovenska mladina se ob 350 letnici Trubarjeve smrti s hvalečnostjo spominja zlasti njegovega dela zanjo in se ga bo spominjala tudi v bodoče. F. J.

Zanimivosti

O knjigi. — Najstarejša knjiga na svetu je tako zvani Pričev papirus. Bil je napisan 3350 let pred Kristusom v starem Egiptu. To knjigo je našel v nekem grobu znani starinoslovec Price, ki je po njem

knjiga dobila svoje ime. Shranjena je v pariški narodni knjižnici.

Največja knjiga na svetu je anatomični atlas, ki v kipih, slikah prikazuje vse človeško telo. To knjigo imajo na obrtni šoli

na Dunaju. Visoka je 1 m 90 cm, a široka 90 cm. Tiskali so jo od leta 1823 do 1830.

Najmanjša knjiga na svetu je visoka 1 cm, a široka samo 6 mm. Tiskana je v Padovi v Italiji leta 1897 in ima 208 strani.

Najdražja knjiga na svetu je sveto pismo, ki ga je tiskal še Gutenberg (iznajditelj tiskanja s premakljivimi črkami) v letu 1453. Pred nekoliko leti se je prodala ta knjiga za okoli 16 milijonov 800 tisoč dinarjev.

Knjiga z največ zvezki je »Tu-šu-gučeng«, knjiga nekega kitajskega pesnika. Knjiga ima nič manj kot 5020 zvezkov, vsak zvezek pa 170 strani. Tiskali so jo v početku 17. stol. (Koliko strani ima vsa knjiga?)

Najbolj razširjena knjiga na svetu je seveda sveto pismo, ki so ga doslej izdali v 500 milijonov izvodih in v 630 različnih jezikih in narečjih.

Za dobro voljo

Blažek in miška.

1. Miška grda škraba, a pasti nikjer. Kar klobuk v roke, pa ujamem zver!

2. Blažek tiho v rokah si klobuk pripravi in previdno k luknji past takoj nastavi.

3. Joj, kako lepo bi Blažek miško vjel, da mu ni skoz luknjo ves uspeh ušel!

Miške in komarji. Ko so v starodavnih časih miške nosile meče, komarji pa kopja, so se med seboj strahovito sprli, in sicer tako, da je prišlo do krvi. Nato so mnogo let živeli v neprestanem boju in sovraštvu, pa ni ga bilo pod soncem, ki bi jih mogel pomiriti. Nazadnje so se pa vendar kar sami dogovorili, da bodo šli pred sodišče. Sodili naj bi jih dobri ljudje, za zagovornika so miške izbrale lasto-

vico, komarji pa mačka. — Prišel je dan razsodbe. Sodniki-ljudje so že bili na mestu. Sedli so na zlate stole in dejali: »Hej, tožitelji, semkaj! Povejte, kar teži ene in druge!« Tedaj so pa miške zagledale mačko, komarji pa lastovko. Kot bi trenil, ni bilo mišk in komarjev nikoder več. Mišlim, da so se rajši sami pomirili med sabo, kot pa da bi mačke delile pravico miškam ali lastovke komarjem...